

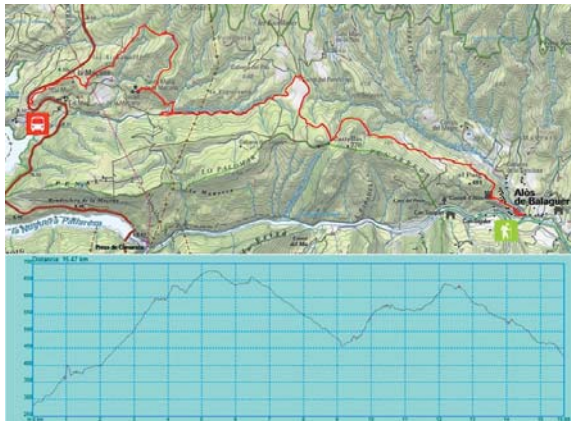
ELS AUTOCARS DEL CEL

Alòs de Balaguer

Vall de la Figuereta

La Maçana

Sortida amb el bus del CEL 13 de desembre 2014

La Noguera desconeguda

Sortirem d'Alòs de Balaguer, està ubicat en un paisatge geològic molt ric, marcat pel pas del riu Segre.

Visitarem el Castell d'Alòs, que fou conquerit al arabs pel comte Ramon Borrell entre els anys 1015 i 1016, durant l'expedició contra els musulmans que el portà més enllà de Balaguer. Travessarem l'abandonada vall de la Figuereta, i després, ens arribarem al llogaret abandonat de la Maçana, abans visitarem l'ermita i el castell de la Maçana dels segles X i XI.

Hora de trobada: a les 7 h. al Camp d'Esports

Hora de sortida: 7:05 h.

És convenient portar calçat de recanvi.

Hora d'arribada a les 10:00

Pararem a esmorzar a Hostal Roma de Cubells

Arribada a Lleida 18:30 (horaris aproximats)

Dificultat: Baixa Nivell d'esforç: Mitjà

Durada: 5:20 h.

Desnivell: **+590 m.** de pujada. **-460m** de baixada

Distància: **15,50 km**

Preus: Socis del CEL federats C: 10 €

No Socis del CEL federats C: 16 €

Socis del CEL, no federats C: 15 € (inclou assegurança FEEC 1 dia, modalitat C)

No socis no federats C: 22 € (inclou assegurança FEEC 1 dia, modalitat C)

Per no federats, necessitem el número de DNI

Ingressos al compte: Banc de Sabadell

ES87 0081 0091 5000 0160 8661 / BSAB ESBB

** en fer l'ingrés, **és important** posar el nom dels participants.

També en efectiu o **targeta** a la secretaria del Cel

Cal apuntar-se a la secretaria del Centre Excursionista de Lleida (CEL) cel@cel.cat
Comerç, 25 de Lleida 25007 - Telèfon: 973-242329

www.caminsdemuntanya.com

El recorregut que us proposem ens permet visitar l'abandonada vall de la Figuereta. Es tracta d'un circuit circular on primerament podrem observar una forma de vida avui dia abandonada, masos dispersos amb elements poc comuns, com forns de llenya, pous, cisternes, etc. i després, ens arribarem al llogaret abandonat de la Maçana per a continuació visitar l'ermita i el castell de la Maçana dels segles X i XI. Elements del nostre ric patrimoni arquitectònic que resten abandonats i desconeguts per molts.

El recorregut ha estat possible gràcies a un minuciós estudi dels camins abandonats d'aquesta zona amb la col·laboració de l' Isabel de Can Piquerol, del Sr. Jaume de Fontllonga i del treball d'un grup de socis del CEL (principalment Pep Godoy, Antonio Cots i Josep Sierra).

Ermita de Santa Maria de la Maçana

Aquesta església fou una de les sufragànies de la parròquia de Fontllonga, a través de la qual també va estar vinculada al monestir de Santa Maria de Meià. L'església de Santa Maria de la Maçana, coneguda també per la de la Figuereta, és d'una sola nau, irregular, capçada per un absis semicircular a llevant, obert a la nau mitjançant un reclau marcat per l'arc presbiteral. La nau és coberta amb volta de canó, actualment molt malmesa; reforçada per un arc toral que descansa sobre unes pilastres de secció rectangular; avui en dia d'aquestes pilastres només en resta les filades baixes d'una d'elles. En general, tot el parament constructiu és de carreus de pedra sorrenca i calcària, fet que palesa les formes constructives de l'arquitectura del segle XI, i per la seva banda les façanes són totalment mancades d'ornamentació. L'únic element que destaca especialment, és una resta pictòrica de l'edifici; un motiu vegetal (potser una fulla de falguera) que podria tractar-se de restes de decoració original.

Castell de la Maçana

Pel que fa a la hipòtesi del seu origen, degut al tipus de solucions arquitectòniques adoptades, s'apunta cap al segle X, en un context islàmic, per a la fortificació de la primera etapa (que compliria funcions de control del pas cap a Alòs de Balaguer i de comunicació amb les fortificacions del marge dret de la Noguera Pallaresa, els castells de Privà i Santa Linya); i cap al segon terç del segle XI per la segona etapa. Aquesta segona seria contemporània a la de l'església de Santa Maria, és possible que entre la conquesta d'Alòs, abans del 1024, i la de Santa Linya, pels volts del 1050. Tant la banda de ponent com la meridional tenen un pronunciat espatat i per això el conjunt fortificat no presenta restes importants de muralles en aquests indrets.

La cara nord, amb fort pendent, tenia antigament dues torres de planta quadrada que ara la vegetació ens amaga. assegurar l'existència d'una estructura rectangular construïda amb carreus petits ben escairats i que disposa d'una espècie d'escala estreta per baixar. Tot apunta que seria una cisternaLa cara est és més feble defensivament parlant-, i degut això, conserva un sistema de protecció més complex basat en fossat, muralla i torres que van ser construïts en dues etapes diferents. Segurament vinculat a la segona etapa, s'alça en el sector oriental una torre de planta rectangular (4,10m x 3,67m) situada al mateix eix de la torre central, però reculada a continuació del pany de muralla que unia les dues torres. Actualment, se'n conserva la planta baixa. D'altra banda, a l'interior de la fortificació sols s'ha pogut rna d'aigua sense coberta.